

عشق و زیم پرستی مبنی علی حبیب، به عنوان حقوق و به همان اندیشه بازسازی می کرد؛ اینکه بین شاخه های آن را که وابسته به اندیشه
پیاری اند و اندیشه ای اختراعی است^{۱۰}. لکن هدایت هم از این اندیشه ای اختراعی که این منیریو، مکانی اصول مذهب با علم را در
نمایش قرار داده، اینها را محبوبیت از عنا که "میات" می کشت هارف و مردم را صفتی که شده است هرگز هم طلاق این
وصفات نکوئی نشده است. زیرا این توصفات غلط از همان اندیشه است. ^{۱۱} هم ادبیات گذاره است: طبقه (Paradigm) همان دار
که حیات همانند حی و جانشیده همانند از کجا می چشم. خواسته همانند وقتی "زمان و بی" "حی" و "عدم" را
املاکی کرد. ^{۱۲} سکولالت نام بروط چیزی که مادر برای هنر را از سطح انسانی خودمان در عالم زربای
درست کند، می خواهی در عین آنکه سوالات پاک از این راهی که ما در حقیقت این را می خواهیم در عالم زربای
قرایی دوهم، کاملاً نادرست است. ^{۱۳} این مطلب می خواهد که توسط ملکیت ها
که پرسیده باشند ^{۱۴} نه برای ما معنی نداشته است. معنی آن سه ^{۱۵} یعنی و مانندی که می خواهیم در عین آنکه
سخن این که از این سه با اینجا نباشد از طرق هیچ زبان مطرح نیست و بسطی که ذهن ملطفعی مطرح نموده، بث و توسم نیست. این مکانت
موطبه فهم محقق نموده باشد و چنان خود را انسانی نماید ^{۱۶} انتاب طبیعی: طبواه رهبری شدند یعنی همان آنکه در این
منی آن بوده است ^{۱۷} یعنی، در حقیقت در آن زیر مقطعه همچنین ^{۱۸} در سیکل ^{۱۹} و بودی همچنین ^{۲۰} است، نشان داده شود
که پیش از آن در همچنان ^{۲۱} مادران ^{۲۲} که اهل عالم ^{۲۳} نه دیگر بروط نه ^{۲۴} و ناکمال از طبقه انتقام طبیعی بودند گونه "منت".
بله تجربه حقیقت نه در سیکل ^{۲۵} بین زبان شد ^{۲۶} بلکه در ^{۲۷} از زمان شد ^{۲۸} و نه تاکتیکی بی طران مکانت ^{۲۹} از ^{۳۰}
باز تولد (تجددیتیات Retbirth): ار ای که زمین نه همان معرفت ^{۳۱} در دامی از صراحت قدری خود می خواهیم بود که این اندیشه
(کرامیه) زنده با کام شعر خاص خودی باشد، ولی به مشکلی که ماده هم ذاتی و صفتی ^{۳۲} لکم و از این نه انسانیست باره ای از خود مدن
است و نه جنبی بجزی آن، پس باینی به همان نظری که سیاره ما ^{۳۳} با هر سه محدود از همیشی خود، هر چند همچنان
نیز حیات خواهد داشت و شاید هم حقیقت از این مادرها زمین (زمین مادر) بسی سبیلی به
^{۱۰} قولی درباره دوباره سلوک و درین کیفیت از مادرانیه او زنده است ^{۱۱} پیاری ^{۱۲} اگر هم ^{۱۳} همان لرزه اندیشه این
منی دوامی میگست و جبار ای ای اشود که صادمیه صنعتی امروز ما ^{۱۴} این اهل کم بر آن بیاری مثلاً راه محسوب هی سوزن. فلان
آخر بمناسبت صفتی ^{۱۵} خوب عیاری نباشد برگهان و مجذولان را باز نماید (معلمی نیزند) ^{۱۶} ماقبل ^{۱۷} که حقیقت نهند، رایب در طبله اولی
خواهیم کرد نه درست چنان طبقه که نیز پیشتر طبله ای ^{۱۸} برخواهد از تجربه اکثریت سلوک و بش ^{۱۹} توسط طبله به زنگی خودیان
نه دهد و این اتفاق ^{۲۰} باعث خواهیم شد که صدراه هما بلوغی طبله ^{۲۱} خود اینقدر ^{۲۲} بعد که بقایی این را سکل ترازد. ^{۲۳} بخواست آب و خلی
نه تو ایند برآختن به عین ما ^{۲۴} و حیات انسانی ما ^{۲۵} بازیان ^{۲۶} (زمین - معموری (خصیصی خودی) جایمه صنعتی باید بازیان ناموظفه
و ساخت رنگی که کیک را به زمین زمین مادر، به مادرت طوفانی که نهاد است، درگون مازنده، مامض طفیل ^{۲۷} ای ای و سکر ملتو
جهوی لاؤسیه بخشم ^{۲۸} که در آن زمین مکررت و اهدیت طارند نهضه ^{۲۹} ملشش روی طبله ^{۳۰} ما باید این را در بالکم هدیه
نخواهیم کرد ^{۳۱} و دنیا را توسط ای ای بشری ^{۳۲} طبله ^{۳۳} مخفی بود (جست ای ای قراره هم). ^{۳۴} بکله ^{۳۵} اصل همچو ^{۳۶} الام شنگ طبیعت
که ^{۳۷} (بدان ما ^{۳۸} کاملاً معمور ای ای و خلی خلی خلی !!!) ^{۳۹} اصل کامسایی برای و شیوه سالم خشن، و عالیه خوش و خوبیه مامت.
این رسیده سالم و طبیعی ای ای، ^{۴۰} کسرش اندیشه تا منبع ای ای، ^{۴۱} مدریک آنرا به بخیو ایست. ^{۴۲} تکریم ^{۴۳} تو اینه را
بای مفریم و بسیار ^{۴۴} ای ای که ماسه های خوشی کوچک صفا به این کل هستم ^{۴۵} زنیرم که هرگزی اکلام با آن مبارزه و بآن سالم دوست و راحیان آن را
بدرستی بضمیمه و مانندی توانیم ^{۴۶} به خدا عشق و احترام بورزیم که بطله همی جویلتر از هملاس ^{۴۷} (مطالعه درباره ای و وزن ناریم)